

רואים עלי!

הורים וילדים בלמוד משתף להבאת הגאולה

גליון מספר 91

ערב יום הכפורים, ט' תשרי, ימות המשיח כפשוטו, תשע"ח

הקדשה בשיאה

משנים את המציאות

ילד/ילדה: מדוע לימים אלו בהם אנו נמצאים קוראים 'עשרת ימי תשובה'? הרי בין ראש השנה ליום כפור יש רק שבועה ימים?

אבא/אמא: אכן, הפונה היא לתקופה אחת שלמה של עשרה ימים, כולל ראש השנה ויום הכפורים. ומכך לומדים שבכל אחד מהימים האלה קימת גם הקדשה המיוחדת של ראש השנה ויום הכפורים עצמם.

יש פלל ידוע "מעלים בקדש" - ומכך לומדים שהקדשה של ימים אלה עולה יותר ויותר בכל יום ובכל רגע שעובר. ובפרט בעמדנו כבר לקראת היום העשירי - יום הכפורים, הקדשה בשיאה. ועדין, לצערנו אנו נמצאים בגלות.

ילד/ילדה: לכן, אומר הרבי, יהודים יכולים בכה התורה לשנות את המציאות. עלינו לגרם שהעולם כלו יהיה במצב של גאולה, תכף ומיד, והשנוי הוא על ידי פסק התורה, הכרזת נשיא דורנו שכבר כלו כל הקצין וכבר עומדים הכן לגאולה. ובמיוחד לאחר שהופצו מעינות החסידות בכל העולם, ובפרט על ידי הרבי נשיא דורנו ואם כן, עכשו לא זקוקים לגם בשביל הגאולה, אלא גם בדרך הטבע באה הגאולה

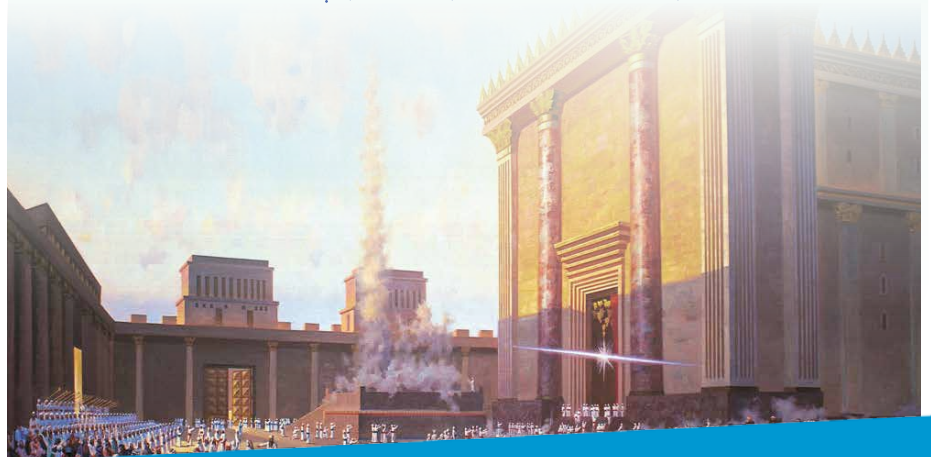
יום כפור היסטורי

"וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד ה' מלא את הבית".

ברוכים הבאים, ילדים יקרים, אל המעמד המפלא של חגגת בית המקדש הראשון! עם ישראל כלו נמצא פה, אנשים, נשים וטף. שבועה ימים רצופים של הקרבת קרבנות, משתה, שמחה וחגיגות!

ועכשו שימו לב לדבר המפתיע ביותר: אחד מימי המשתה חל... ביום כפור! כן, זוהי הפעם היחידה בהיסטוריה, בה עם ישראל כלו לא צם ביום הקדוש. כשחששו עם ישראל שמא לא נהגו כשורה ואולי יענשו על שלא התענו, יצאה בת קול משמים ואמרה: "כלכם מזמנין לחיי העולם הבא!"

זו היתה הפעם הראשונה, אך לא האחרונה. גם ביום כפור השנה נחגג בעזרת ה' את חגגת בית המקדש השלישי - במשתה ובשמחה, עם סעודת שור הבר והיין המשמה אמון!

לזכות החילים בצבאות ה' שיום הולדתם חל בימים אלו
נריה מאיר בן מיטל לבני, דניאל בן עדינה דמנשה, מנחם מענדל בן מיקה בננין, מנחם מענדל בן אביה דרור,
שמואל בן נחמה כמיסה שלג, ישי אברהם בן דנה לביאד

לא צמים!

אבא/אמא: בגאולה כל הצומות יתבטלו חוץ מצום יום הכפורים. אבל כאשר משיח יבוא עוד היום בעזרת ה' ונחגג את חגגת בית המקדש השלישי - לא נצטרך לצום ביום כפור כמו שלא צמו בחגגת בית המקדש הראשון.

ילד/ילדה: בגלות, רק ילדים וחולים לא צמים את כל התענית, מפני הסכנה. אבל בחגגת המקדש בגאולה, כלם - גם המבגרים והבריאים, יאכלו וישתו ביום כפור! כך תשתנה המציאות של הצום למציאות של גאולה.

שמח יותר מפורים!

אבא/אמא: נכון מאוד. ואז יום כפור יהיה יום רצון לה"ל לא תענית, אלא מתוך שמחה הכי גדולה! ידוע שיום הכפורים נקרא כך כי הוא 'כמו פורים'. והרבי אומר שהפונה היא שבגאולה השמחה בו תהיה גדולה הרבה יותר מפורים!

ילד/ילדה: והפכה הגדול יעבד בבית המקדש את עבודת יום הכפורים,

עם בגדי הכהנה הלבנים, בתוך קדש הקדשים...

אבא/אמא: בנוסף, יום כפור הוא היום שבו ה' סלח לישראל, ומשה ירד מהר סיני עם הלוחות האחרונות. מִכָּה מובן הקשר בין יום הכפורים למתן תורה. והשלמות של מתן תורה תתרחש בגאולה - אז יתגלו הלוחות הראשונות וגם האחרונות. וכמוכן נלמד גם את התורה החדשה מפי המלך המשיח. וההתחלה של התורה החדשה היא - שהגאולה השלמה צריכה לבוא מיד!

הסעודה המפסקת - תהיה בבית המקדש

ילד/ילדה: אם כל השנה צריכה להיות תשווקה וצפייה לביאת המשיח בכל יום ובכל רגע, ברור שאחרי חידוש אלול וראש השנה, ולפני יום הכפורים - עלינו להגביר פי כמה וכמה את הצפייה והרצון לכך.

אבא/אמא: לא משנה באיזה מעשה, דבור או מחשבה אנו עוסקים, הרצון הפנימי והתמידי של כל יהודי הוא התשווקה לביאת המשיח. וכאשר כל

עם ישראל אנשים נשים וטף, עומדים במצב של צפייה לביאת המשיח, בודאי שהקדוש ברוך הוא ימלא בשמחה את רצוננו! ה' שמח ומחכה שניעץ לו לסיום תכף ומיד את הגלות.

ילד/ילדה: בסיום תפלת נעילה מכריזים "לשנה הבאה בירושלים". הלואי שהשנה עוד לפני זה נזכה כבר לשבת על ענני שמיא בדרך לעיר הקדש.

אבא/אמא: יהי רצון שכבר את הסעודה המפסקת נאכל בבית המקדש, ובה יגישו את הלוחות, שור הבר והיין המשמר ולאחר מכן נמשיך בהתוערות חסידית עם הרבי מלך המשיח, בחגגת בית המקדש השלישי. אמין!

וכמו שמסים הרבי את השיחה: "ועוד והוא העקר שברגע זה הולכים לגאולה האמתית והשלמה מתוך רקוד הכי גדול ונגון הכי שמח, ולאחרי זה הסעודה הכי גדולה, תכף ומיד ממש!"

ע"פ שיחת ערב יום הכפורים תשנ"ב

מאחורי השיחה

ערב יום הכפורים תשנ"ב: לאחר תפלת מנחה ברוך הרבי את החסידים, ואמר את השיחה הנוכחית [השיחה לא הגיחה ע"י הרבי]. לאחר השיחה התחיל הרבי לנגן נגון הקפות של אביו רבי לוי יצחק, ולאחר מכן חלק לכל הנוכחים שטר של דולר לצדקה.

המעשה הוא העיקר

« כדאי שלכל ילד וילדה יהיו סדור פרטי שלהם, וכן תהלים, שאר ספרי קדש, וקפת צדקה. » להשתדל לספק צרכי החג לכל הנזקקים, לא רק "די מחסורו", אלא אפלו "לעשרו". « והלמוד וההוראה מפל הנ"ל לכל אחד ואחת מישראל, אנשים נשים וטף בנוגע למעשה בפעל: אם בכל השנה פלה צריכה להיות התשווקה והצפייה לביאת המשיח באפן דאחפה לו בכל יום שיבוא, שהפוש בזה שיבוא בכל יום, ובכל רגע ורגע מהיום, על אחת כמה וכמה שבעת רצון צריכה להיות תשווקה וצפייה לביאת המשיח תכף ומיד, ביתר שאת וביתר עז!"

הגליון מקדש לזכות שמואל הכהן שיחיה בן חנה רחל לרגל יום הולדתו במוצאי יום כפור. שתהיה לו שנת הצלחה

